

LỄ THẬT VỀ SỰ CHUỘC LẠI LOÀI NGƯỜI

Bài 8- Người tin Chúa phải thực hành sự chuộc lại của năm Hân Hỷ theo Lễ thật.

Trước khi chúng ta bước vào việc thực hành Lời Đức Chúa Trời cho sự chuộc lại theo Lễ thật, thì chúng ta cần phải có Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh làm nền tảng cho điều chúng ta tin, theo ý muốn của Đức Chúa Trời, khi Ngài phán với tiên tri Ê-sai và được chép trong Kinh-Thánh.

Ê-sai 28:1-13: **Khốn thay cho mào triều thiên kiêu ngạo của những bọm rượu Ép-ra-im, khốn thay cho hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ của những người say rượu?** Này, từ nơi Chúa có một người mạnh và có quyền, giống như cơn bão mưa đá, như trận gió phá hại, như nước lớn vỡ bờ. Người sẽ lấy tay ném cả xuống đất. Mào triều thiên kiêu ngạo của những bọm rượu Ép-ra-im sẽ bị giày đạp dưới chân. Cái hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ, cũng sẽ giống như trái vả chín trước mùa hè: người ta thấy nó, vừa mới vào tay thì đã nuốt. Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trở nên mào triều thiên chói sáng và mào miện rực rỡ của dân sót Ngài; sẽ trở nên thần công chánh cho kẻ ngồi trên tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành. Song những kẻ ấy cũng choáng váng vì rượu, xiêu tó vì các thứ rượu mạnh. Thầy tế lễ và đáng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu nuốt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba; xem sự hiện thấy thì cất nghĩa sai, xử kiện thì vấp ngã; mưa ra ô uest đầy bàn tiệc, chẳng có chỗ nào sạch! Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thô bú, mới lia khỏi vú chằng? Vì, với họ phải giềng mới thêm giềng mới, giềng mới thêm giềng mới; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Này là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mới thêm giềng mới, giềng mới thêm giềng mới; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt!

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán cả Kinh Thánh làm chứng về Ngài, nghĩa là các Lời đã được chép thành văn tự trong Kinh Thánh đều làm chứng về công việc mà những người sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ làm trong kỳ hoán cải, tức là theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh, là Thần Lễ thật.

Chúng ta có Lời của Đức Chúa Trời đã cấm động Gia-cốp khi người cầu nguyện cho các con trai của mình, và có lời tiên tri cho Giu-đa, còn trai thứ tư của người, sanh bởi Lê-a, con gái lớn của La-ban.

Sáng thế ký 49:10-12: **Cây phủ việt chẳng hề đời khỏi Giu-đa, Kẻ lập pháp không dứt khỏi giữa chân nó, cho đến chừng Đấng Si-lô hiện tới, và các dân vâng phục Đấng đó. Người buộc lừa tơ mình vào gốc nho, Lừa con mình vào ngành nho tốt nhất. Người giặt áo xống mình vào rượu nho, Cùng lấy huyết nho lau áo tới mình. Mắt người đỏ vì cố rượu, Răng người trắng vì cố sữa.**

Chữ cây phủ việt - The sceptre^{H7626} chép trong câu 10 trên, đó là chữ שֵׁבֶט shebet, số 7626 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Cây quyền trượng, cây gậy chủ quyền, để khắc ghi, để ra lệnh, để chấn chỉnh, để trừng phạt, để đánh trận, để cai trị, để trị vì, để thống trị;*

Chữ kẻ lập pháp - a lawgiver^{H2710} chép trong câu 10 trên, đó là chữ שֹׁפֵט chaqat, số 2710 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Đấng ban hành luật pháp, Đấng khắc, ghi, tạc luật pháp vào lòng, Đấng ra các mạng lệnh bắt phải vâng phục và làm theo;*

Chữ Si-lô - Shiloh^{H7886} chép trong câu 10 trên, đó là chữ שִׁילֹה Shiloh, số 7886 ra từ chữ שָׁלוֹם shalom, số 7951 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Đấng cứu thế, Đấng ban sự yên nghỉ, Đấng ban sự bình an, Đấng làm cho được thanh vượng, Đấng làm cho được bình tịnh;*

Chúng ta cũng có lời tiên tri của vua Đa-vít, khi người nhận được chiêm bao của Đức Giê-hô-va báo trước về chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời Chí cao.

Thi-Thiên 110:1-7: **Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu Ta, cho đến chừng Ta đặt kẻ thù nghịch người làm bệ chân cho người. Đức Giê-hô-va từ Si-ôn sẽ sai đến cây phủ việt về sự năng lực người; Hãy cai trị giữa các thù nghịch người. Trong ngày quyền thế Chúa, dân Chúa tình nguyện lại đến; Những kẻ trẻ tuổi người mặc trang sức thánh cũng đến cùng người như giọt sương bởi lòng rạng đông mà ra. Đức Giê-hô-va đã thề, không hề đổi ý, rằng: Người là thầy tế lễ đời đời, tùy theo ban Mên-chi-xê-đéc. Chúa ở bên hữu người Sẽ chà nát các vua trong ngày Ngài nổi giận. Ngài sẽ đoán**

xét các nước, làm khắp nơi đầy xác chết; Cũng sẽ chà nát kẻ làm đầu của nước lớn. Ngài sẽ uống nước khe trong đường, và nhân đó ngược đầu lên.

Trong bài trước (bài 7), chúng ta đã được biết ý nghĩa mâu nhiệm về việc **dân Chúa tình nguyện lại đến và tuyển dân của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ uống nước khe trong đường**, nghĩa là những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ sẽ được uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời, là sự mâu nhiệm được giấu trong các Lời của Luật pháp văn tự và khi chúng ta nhìn vào Lời Đức Chúa Trời chép trong văn tự, thì các Lời văn tự đó được Đức Chúa Jêsus phán về chính Ngài, là Đường đi và sự sống, mà sự sống đó là Lời hằng sống nữa. Nghĩa là đến kỳ hoán cải, những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn từ trước khi sáng thế sẽ đến với Đức Chúa Jêsus Christ và những người đó sẽ được uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời và linh hồn những người đó sẽ đi cách ngược đầu lên, vì họ đã được cứu chuộc khỏi quyền lực của sự tội và sự chết

Chúng ta đang sống trong thời kỳ mà Kinh Thánh chép là **kỳ hoán cải**, như Lời Chúa đã chép:

Giăng 4:23-24: **Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lễ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lễ thật mà thờ lạy.**

Hê-bơ-rơ 9:8-15: **Đức Thánh Linh lấy đó chỉ ra rằng hễ đền tạm thứ nhất đang còn, thì đường vào nơi rất thánh chưa mở. Ấy là một hình bóng chỉ về đời bây giờ, để tỏ rằng các lễ vật và hy sinh dâng đó, không có thể làm cho kẻ thờ phượng được vẹn lành về lương tâm. Đó chẳng qua là mạng lệnh của xác thịt, cũng như các lễ ăn, uống, rửa sạch, chỉ lập cho đến kỳ hoán cải vậy. Nhưng Đấng Christ đã hiện đến, làm thầy tế lễ thượng phẩm của những sự tốt lành sau này; Ngài đã vượt qua đền tạm lớn hơn và trọn vẹn hơn, không phải tay người dựng ra, nghĩa là không thuộc về đời này; Ngài đã vào nơi rất thánh một lần thì đủ hết, không dùng huyết của dê đực và của bò con, nhưng dùng chính huyết mình, mà được sự chuộc tội đời đời. Vì nếu huyết của dê đực bò đực cùng tro bò cái tơ mà người ta rưới trên kẻ ô uế còn làm sạch được phần xác thịt họ và nên thánh thay, huống chi huyết của Đấng Christ, là Đấng nhờ Đức Thánh Linh đời đời, dâng chính mình không tì tích cho Đức Chúa Trời, thì sẽ làm sạch lương tâm anh em khỏi công việc chết, dâng hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống, là đường nào! Nhân đó, Ngài là Đấng trung bảo của giao ước mới, để khi Ngài chịu chết mà chuộc tội đã phạm dưới giao ước cũ, thì những kẻ được kêu gọi nhận lãnh cơ nghiệp đời đời đã hứa cho mình.**

Chúng ta đã được biết mọi sự dưới trời này có kỳ định cho mọi sự, mọi việc và chúng ta được sanh ra vào kỳ mà Kinh Thánh gọi là kỳ hoán cải, điều này không có nghĩa chúng ta là hạng người đặc biệt hơn những người đã được sanh ra trước chúng ta, vì dù loài người được sanh ra trong các dân tộc trên trái đất này nhiều như thế nào, thì linh hồn loài người vẫn thuộc về Đức Chúa Trời và bởi hơi thở của miệng Ngài mà được tạo nên theo ý đã định và sự kén chọn của Đức Chúa Trời về một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài. Sự kén chọn của Đức Chúa Trời sẽ căn cứ vào thái độ của mỗi linh hồn người ta khi đối diện với tiếng phán của Đức Chúa Trời và đối diện với luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, không có sự tây vạ.

Trong giao ước Cũ, những người yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời và kính sợ Danh Đức Giê-Hô-va thì được gọi là thánh đồ và những người được gọi là thánh đồ cũng được sự cứu chuộc sự sống mình và khi Đức Chúa Jêsus Christ chịu chết trên thập tự giá, thì các thánh đồ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời được sự sống lại, vì Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng ban luật pháp cho loài người và Ngài là Đấng cứu chuộc loài người (Đấng Si-lô), như Lời Chúa đã chép:

Ma-thi-ơ 27:46-54: **Ước chừng giờ thứ chín, Đức Chúa Jêsus kêu tiếng lớn lên rằng: Ê-li, Ê-li, lam-ma sa-bách-ta-ni? nghĩa là: Đức Chúa Trời tôi ơi! Đức Chúa Trời tôi ơi! sao Ngài lìa bỏ tôi? Có mấy người đứng đó, nghe kêu, thì nói rằng: Nó kêu Ê-li. Liên có một người trong bọn họ chạy lấy một miếng bông đá, và thấm đầy dấm, để trên đầu cây sậy mà đưa cho Ngài uống. Nhưng kẻ khác thì lại nói rằng: Hãy để vậy, coi thử có Ê-li đến giải cứu nó chẳng. Đức Chúa Jêsus lại kêu lên một tiếng lớn nữa, rồi trút linh hồn. Và này, cái màn trong đền thờ, bị xé ra làm hai từ trên chí dưới, đất thì rung động, đá lớn bể ra, mồ mả mở ra, và nhiều thầy của các thánh qua đời được sống lại. Sau khi Đức Chúa Jêsus đã sống lại, các thánh đó ra khỏi mồ mả, đi vào thành thánh, và hiện ra cho nhiều người thấy. Thầy đội và những lính cùng với người canh giữ Đức Chúa Jêsus, thấy đất rung động và những điều xảy đến, thì sợ hãi lắm, mà nói rằng: Thật người này là Con Đức Chúa Trời.**

Trong giao ước Mới của Đức Chúa Jêsus Christ, mọi người tin Chúa đều phải đối diện với mọi sự đã chép

trong Kinh Thánh và sự phán xét của Đức Chúa Trời trên hết thảy loài người sẽ tiếp tục theo sự công bình của luật pháp, cùng mọi sự đã chép ở trong cuốn sách luật pháp của Đức Chúa Trời, vì khi con mắt của người ta được đọc các lời chép trong Kinh Thánh, thì Đức Thánh Linh sẽ cân nhắc cái lòng của người ta và khi người ta nghe Lời Đức Chúa Trời được rao giảng cũng vậy, Đức Thánh Linh cũng cân nhắc cái lòng của người ta và đoán xét người ta theo sự công bình của Ngài, như Lời Chúa có chép:

Thi-Thiên 95:1-11: **Hãy đến hát xướng cho Đức Giê-hô-va, cất tiếng mừng rỡ cho hòn đá về sự cứu chuộc chúng tôi. Chúng ta hãy lấy lời cảm tạ mà đến trước mặt Chúa, vui mừng mà hát thơ ca cho Ngài. Vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời rất lớn, là Vua cao cả trên hết các thần. Các vực sâu của đất đều ở nơi tay Ngài; Những đỉnh núi cũng thuộc về Ngài. Biển thuộc về Ngài, vì chính Ngài đã làm nó; Còn đất khô, tay Ngài cũng đã nắn nên nó. Hãy đến, cúi xuống mà thờ lạy; Khá quỳ gối xuống trước mặt Đức Giê-hô-va, là Đấng Tạo hóa chúng tôi! Vì Ngài là Đức Chúa Trời chúng tôi: Chúng tôi là dân của đồng cỏ Ngài, và là chiên tay Ngài điu dắt. Ngày nay, nếu các người nghe tiếng Ngài, chớ cứng lòng như tại Mê-ri-ba, như nhằm ngày Ma-sa trong đồng vắng, là nơi tổ phụ các người thử Ta, dò Ta, và thấy công việc Ta. Trong bốn mươi năm Ta góm ghies đồng dôi này, Ta phán rằng: Ấy là một dân có lòng lầm lạc, chẳng từng biết đường lối của Ta; Nhân đó Ta nổi giận mà thề rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta.**

Hê-bơ-rơ 4:1-16: **Vậy, đang khi còn có Lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chăng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những Lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là Lời thề Ta đã lập trong cơn thịnh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài. Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta. Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, nên về sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là “Ngày nay”, như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng. Vả, nếu Giô-suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn nói về một ngày khác nữa. Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy. Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. Vì Lời của Đức Chúa Trời là Lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đối chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thảy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại, ấy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng phẩm lớn đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ Lời chúng ta đã nhận tin. Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ơn phước, hầu cho được thương xót và tìm được ơn để giúp chúng ta trong thì giờ có cần dùng.**

Chúng ta đang ở trong Ngày của Đức Chúa Jêsus Christ, vì một ngày trước mặt Chúa như một ngàn năm vậy, nhưng Kinh Thánh chép rằng, chúng ta đang ở trong năm Hân Hỷ theo Lễ thật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho linh hồn chúng ta được sanh lại bởi Đấng Christ và chúng ta thuộc về Đấng Christ, như Lời Chúa đã chép về chúng ta trước khi chúng ta được sanh ra trên đất này:

Khải huyền 21:1-8: **Đoạn, tôi thấy trời mới và đất mới; vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã biến đi mất, và biển cũng không còn nữa. Tôi cũng thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn sẵn như một người vợ mới cưới trang sức cho chồng mình. Tôi nghe một tiếng lớn từ nơi ngai mà đến, nói rằng: này, đền tạm của Đức Chúa Trời ở giữa loài người! Ngài sẽ ở với chúng, và chúng sẽ làm dân của Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng. Ngài sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt chúng, sẽ không có sự chết, cũng không có than khóc, kêu ca, hay là đau đớn nữa; vì những sự thứ nhất đã qua rồi. Đấng ngự trên ngai phán rằng: Đây, Ta làm mới lại hết thảy muôn vật. Đoạn, lại rằng: Hãy chép; vì những Lời này đều trung tín và chân thật. Ngài lại phán cùng tôi rằng:**

Xong rồi! Ta là An-pha và Ô-mê-ga, nghĩa là đầu tiên và cuối cùng. Kẻ nào khát, Ta sẽ lấy nước suối sự sống mà ban cho nhưng không. Kẻ nào thắng sẽ được những sự ấy làm cơ nghiệp, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời người và người sẽ làm con của Ta. Còn những kẻ hèn nhát, kẻ chẳng tin, kẻ đáng gớm ghét, kẻ giết người, kẻ dâm loạn, kẻ phù phép, kẻ thờ thần tượng, và phàm kẻ nào nói dối, phần của chúng nó ở trong hồ có lửa và diêm cháy bùng bùng: đó là sự chết thứ hai.

Bây giờ chúng ta cùng đến với Lời Đức Chúa Trời chép về trách nhiệm của mỗi người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ và được gọi là dân của Đức Chúa Trời đối với năm Hân Hỷ của Ngài.

Lê-vi ký 25:8-13: Người cũng hãy tính bảy tuần năm tức bảy lần bảy năm; thì giờ của bảy tuần năm này sẽ là bốn mươi chín năm; rồi đến ngày mồng mười tháng bảy, tức là ngày chuộc tội, các người phải thổi kèn vang trong khắp xứ. Các người phải làm cho năm thứ năm mươi nên thánh, và rao truyền sự tự do cho hết thảy dân trong xứ. Ấy sẽ là năm hân hỷ cho các người; ai nấy đều được nhận lại cơ nghiệp mình, và ai nấy đều trở về gia quyến mình. Năm thứ năm mươi này là một năm hân hỷ cho các người, không nên gieo, không nên gặt vật chi đất tự sanh sản, và cũng chẳng nên hái nho không có hớt sữa, vì là một năm hân hỷ, sẽ làm thánh cho các người; phải ăn những hoa màu sanh ra từ đồng ruộng. Trong năm hân hỷ này, các sản nghiệp đều sẽ trở về nguyên chủ.

Trước khi chúng ta bước vào chi tiết thực hành từng chữ trong luật pháp của Đức Chúa Trời, thì chúng ta phải nhớ lại Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về các Lời được chép trong Kinh Thánh đó đều là Lời của Ngài, chứ không phải chỉ những Lời mà Chúa đã phán với trực tiếp với các môn đồ của Ngài mới là thần linh và sự sống, vì cả Kinh Thánh làm chứng về Ngài. Như vậy, chúng ta phải bước theo từng chấm, từng nét trong luật pháp của Đức Chúa Trời, vì trong Lời Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống là sự sáng của loài người và như vậy, chúng ta phải cầu xin Đức Thánh Linh mở con mắt của lòng chúng ta, hầu cho nhờ Ngài mà chúng ta được thấy những sự lạ lùng trong luật pháp của Ngài.

Chữ **hãy tính** - **shalt number**^{H5608} chép trong câu 8 trên, đó là chữ **שָׁלַח** - **caphar**, số 5608 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự ghi chép theo căn cứ, sự khắc, sự ghi sâu vào ký ức, sự ghi vào tâm trí cho được nhớ; sự đếm và sự liệt kê từng chi tiết và được đánh số, sự kỷ niệm, sự tuyên bố, sự trưng bày ra thật rõ ràng, sự nói đến, sự bày tỏ ra;*

Chữ **năm** - **years**^{H8141} chép trong câu 8 trên, đó là chữ **שָׁנָה** - **shaneh**, số 8141 ra từ chữ **שָׁנָה** - **shanah**, số 8138 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *năm, đời người, suốt đời, một thời gian được chỉ định, được sắp đặt, được nhắc lại, được lặp lại, được làm lại lần nữa, sự thay đổi, sự biến đổi, để sửa đổi lại, thước đo thời gian;*

Theo Lời của Đức Chúa Trời được ban cho loài người mà các dân tộc sống trên đất này đều có sự hiểu biết về **tuần** theo thời gian được tính là *bảy ngày*, hoặc *bảy tuần*, hoặc *bảy tháng*, hoặc *bảy năm* và như vậy, **bảy tuần năm** có nghĩa là *bảy lần của bảy năm là bốn mươi chín năm*.

Theo ý nghĩa của chữ **năm** - **years**^{H8141} chép trong câu 8 trên, đó là chữ **שָׁנָה** - **shaneh**, số 8141 ra từ chữ **שָׁנָה** - **shanah**, số 8138 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *năm, đời người, suốt đời, một thời gian được chỉ định, được sắp đặt, được nhắc lại, được lặp lại, được làm lại lần nữa, sự thay đổi, sự biến đổi, để sửa đổi lại, thước đo thời gian;*

Chúng ta đang suy gẫm những sự mâu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời, chứ không nghiên cứu ngôn ngữ Hê-bơ-rơ cách đơn thuần của học sinh phổ thông và như vậy, chúng ta đang suy gẫm những sự thuộc về luật pháp liên quan đến sự sống của loài người, cả thuộc thể và thuộc linh.

Đức Chúa Trời muốn chúng ta **phải tính, phải đếm, phải nghiên cứu** những sự đã được chép trong cuốn sách luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se, vì nếu quả thật chúng ta tin Đức Chúa Trời và nhận biết luật pháp của Đức Chúa Trời là con đường dẫn chúng ta đến với Đấng cứu chuộc, thì chúng ta phải chú ý đến từng chấm, từng nét được chép trong Kinh Thánh và khi chúng ta làm theo Lời Chúa phán, thì điều đó sẽ chứng minh chúng ta có đức tin nơi mạng lệnh của Ngài và Ngài sẽ cho chúng ta tìm được Ngài.

Từ A-đam, là người trước nhất được Đức Chúa Trời tạo nên trên trái đất này cho đến khi người qua đời, thì kể như là *một đời của A-đam đã qua* đi. Như vậy, nếu các thầy tế lễ trong Y-sơ-ra-ên thật sự tính, đếm các năm, các đời theo ngôn ngữ Hê-bơ-rơ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán qua Môi-se và được chép xuống trong Sáng thế ký và trong sách Lê-vi ký, để tìm cho đúng thời kỳ của năm Hân Hỷ của Đức Giê-Hô-va, thì họ sẽ nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ là *đời thứ bốn mươi chín*, hay có thể nói là chính Ngài là Đấng Si-lô,

Ngài là Đấng ban sự bình an, sự chết của Ngài là Đấng sẽ là năm Hân Hỷ cho tuyển dân của Đức Chúa Trời.

Chữ **thì giờ** - **the space**^{H3117} chép trong câu 8 trên, đó là chữ **𐤊𐤍** - **yowm**, số 3117 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *khoảng thời gian này, ngày này, năm này, thời điểm nóng này, thời kỳ này, thời đại này;*

Trọn câu 8 trên sẽ là: *Các người hãy tính (hãy đếm cách cẩn thận, chính xác) cho mình bảy tuần bảy năm (bảy tuần bảy đời) khoảng thời gian của bảy tuần bảy năm (bảy tuần bảy đời) này sẽ là bốn mươi chín năm (bốn mươi chín đời) cho người.*

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán rất rõ về mạng lệnh này sẽ là một mạng lệnh cho từng người, nghĩa là nếu ai đó không tính cho mình thời gian này, thì người đó sẽ coi như không biết gì về năm hân hỷ cho mình và năm hân hỷ đó sẽ không tự động đến với người ấy.

Tiếp tới câu 9: **rồi đến ngày mồng mười tháng bảy, tức là ngày chuộc tội, các người phải thổi kèn vang trong khắp xứ.**

Bản King James version chép: **Then shalt thou cause the trumpet^{H7782} of the jubilee^{H8643} to sound^{H5674} on the tenth^{H6218} day of the seventh^{H7637} month^{H2320}, in the day^{H3117} of atonement^{H3725} shall ye make the trumpet^{H7782} sound^{H5674} throughout all^{H3605} your land^{H776}.**

Trong mạng lệnh này Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không phán rằng các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên sẽ thổi kèn, nhưng chép là hết thảy mỗi người (nam) trong Y-sơ-ra-ên phải nhận biết phần trách nhiệm của mình đối với năm hân hỷ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho tuyển dân của Ngài.

Theo Lễ thật thì mọi người tin Chúa phải nhận biết phần trách nhiệm của linh hồn mình là phải nhận biết luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, đó là ban cho bất luận người nào, dù người đó thuộc dân tộc nào, nhưng nếu đã tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ thì phải biết Kinh Thánh đã chép về Danh Ngài như thế nào, vì cả Kinh Thánh làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ.

Bất luận người nào đã tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ và làm theo các mạng lệnh của Ngài, thì người ấy sẽ nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh, còn được gọi là Thánh Linh của Đấng Christ và nếu linh hồn người đó đã nhận được sự ban cho của Đức Thánh Linh, thì người ấy sẽ nhận biết Lễ thật và linh hồn người ấy sẽ được gọi là chiên của Đức Chúa Jêsus Christ. Linh hồn của người đó phải khiến môi miệng mình công bố sự cứu chuộc, cùng công bố giá cứu chuộc sự sống mình theo như Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh, mà sự môi miệng người đó công bố Lời Đức Chúa Trời mà mình đã được nhận lãnh đó là sự làm chứng về sự cứu chuộc mà linh hồn người đó đã nhận được qua quyền phép của Đức Thánh Linh và sự công bố đó chính là *sự thổi kèn*, như Lời Chúa đã chép trong Lê-vi ký 25 câu 9 rằng: **rồi đến ngày mồng mười tháng bảy, tức là ngày chuộc tội, các người phải thổi kèn vang trong khắp xứ. - in the day^{H3117} of atonement^{H3725} shall ye make the trumpet^{H7782} sound^{H5674} throughout all^{H3605} your land^{H776}.**

Ngày **mồng mười tháng bảy** được Đức Giê-Hô-va chỉ định là **ngày chuộc tội**, vậy thì ngày này mang ý nghĩa như thế nào đối với tuyển dân của Đức Chúa Trời?

Lê-vi ký 23:23-31: **Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng: Hãy truyền cho dân Y-sơ-ra-ên rằng: Ngày mồng một tháng bảy, sẽ có cho các người một ngày nghỉ, một lễ kỷ niệm lấy tiếng kèn thổi mà rao truyền, tức là một sự nhóm hiệp thánh vậy. Chớ làm một công việc xác thịt nào; phải dâng các của lễ dùng lửa dâng cho Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va cũng phán cùng Môi-se rằng: Ngày mồng mười tháng bảy này là ngày lễ chuộc tội; các người sẽ có sự nhóm hiệp thánh; hãy ép tâm hồn mình và dâng cho Đức Giê-hô-va các của lễ dùng lửa dâng lên. Ngày đó chẳng nên làm công việc nào, vì là ngày chuộc tội, trong ngày đó phải làm lễ chuộc tội cho các người trước mặt Giê-hô-va, Đức Chúa Trời mình. Trong ngày đó, hễ ai không ép tâm hồn mình, sẽ bị truất khỏi dân sự mình. Và hễ ai làm một công việc gì, thì Ta sẽ diệt họ khỏi dân sự mình. Các người chẳng nên làm công việc chi hết, ấy là một lệ định đời đời cho dòng dõi các người, mặc dầu ở nơi nào.**

Tháng Bảy - Tishri của dân Y-sơ-ra-ên tức là khoảng giữa tháng 9 và tháng 10 lịch của thế giới.

Ngày **mồng mười của tháng bảy** (lịch của dân Y-sơ-ra-ên) là ngày thầy tế lễ thượng phẩm của dân Y-sơ-ra-ên sẽ vào nơi chí thánh của đền tạm để làm lễ chuộc cho cả dân sự và lễ này là bóng về **Đức Chúa Jêsus Christ, Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời chí cao đã vào nơi thánh thật của đền tạm lớn hơn, để dâng chính thân thể mình và dùng huyết mình để làm lễ chuộc tội cho những người nào sẽ được gọi cho được nhận lãnh cơ nghiệp đời đời đã hứa cho**, như Lời Chúa đã chép:

Hê-bơ-rơ 9:11-15: **Nhưng Đấng Christ đã hiện đến, làm thầy tế lễ thượng phẩm của những sự tốt lành**

sau này; Ngài đã vượt qua đền tạm lớn hơn và trọn vẹn hơn, không phải tay người dựng ra, nghĩa là không thuộc về đời này; Ngài đã vào nơi rất thánh một lần thì đủ hết, không dùng huyết của dê đực và của bò con, nhưng dùng chính huyết mình, mà được sự chuộc tội đời đời. Vì nếu huyết của dê đực bò đực cùng tro bò cái tơ mà người ta rưới trên kẻ ô uế còn làm sạch được phần xác thịt họ và nên thánh thay, huống chi huyết của Đấng Christ, là Đấng nhờ Đức Thánh Linh đời đời, dâng chính mình không tì tích cho Đức Chúa Trời, thì sẽ làm sạch lương tâm anh em khỏi công việc chết, đặng hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống, là đường nào! Nhân đó, Ngài là Đấng trung bảo của giao ước mới, để khi Ngài chịu chết mà chuộc tội đã phạm dưới giao ước cũ, thì những kẻ được kêu gọi nhận lãnh cơ nghiệp đời đời đã hứa cho mình.

Chữ **khấp xứ** - **all**^{H3605} **your land**^{H776} được chép đây là nói về bất luận môi miệng của người nào nhận biết linh hồn mình đã nhận được giá cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, thì môi miệng của người đó phải công bố điều mình đã tin và đã nhận được từ nơi Chúa, vì Kinh Thánh chép về chúng ta.

Chữ **kèn** - **the trumpet**^{H7782} chép trong các câu trên, đó là chữ **שַׁפָּר** - **showphar**, số 7782 ra từ chữ **שַׁפָּר** **shaphar**, số 8231 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *kèn làm bằng sừng chiên đực; sự vui mừng, sự tỏ sáng, sự chiếu sáng,*

Chúng ta đang ở trong **ngày của Đức Chúa Jêsus Christ** (Hê-bơ-rơ 4:9) và môi miệng của mỗi người tin Chúa phải công bố Lời Đức Chúa Trời đã hứa ban cho mình và chúng ta hết thảy đang ở trong ngày của sự chuộc tội của Đức Chúa Jêsus Christ, vì Đức Chúa Jêsus Christ đang ngồi bên hữu Đức Chúa Cha toàn năng để cai trị và bất luận khi nào chúng ta công bố Lời Đức Chúa Trời, nghĩa là khi chúng ta nhờ Lời Đức Chúa Trời chỉ cho mà nhận biết mình có sự vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, thì chúng ta phải ăn năn tội lỗi và Đức Chúa Jêsus Christ sẽ tha thứ tội lỗi cho chúng ta, chứ Lời Chúa có chép: **“Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác.”** (1 Giăng 1:9).

Lê-vi ký 25:10: Các người phải làm cho năm thứ năm mươi nên thánh, và rao truyền sự tự do cho hết thảy dân trong xứ. Ấy sẽ là năm hân hỷ cho các người; ai nấy đều được nhận lại cơ nghiệp mình, và ai nấy đều trở về gia quyến mình.

Bản King James version chép: ¹⁰**And ye shall hallow**^{H6942} **the fiftieth**^{H2572} **year**^{H8141}, **and proclaim**^{H7121} **liberty**^{H1865} **throughout all the land**^{H776} **unto all**^{H3605} **the inhabitants**^{H3427} **thereof: it shall be a jubilee**^{H3104} **unto you; and ye shall return**^{H7725} **every man**^{H376} **unto his possession**^{H272}, **and ye shall return**^{H7725} **every man**^{H376} **unto his family**^{H4940}.

Như chúng ta đã biết ý nghĩa của **năm thứ năm mươi** này, nghĩa là *khoảng thời gian, thời đại, thời kỳ được gọi là năm Hân Hỷ thuộc linh* này, là kể từ khi Đức Chúa Jêsus Christ đã chịu chết trên thập tự giá và khi Đức Chúa Jêsus Christ đã phục sinh, Ngài trở về thiên đàng và đến ngày lễ Ngũ-tuần A.D.32, Ngài đã ban Thánh Linh của Ngài xuống để lập Hội-Thánh của Ngài, cho tới kỳ Ngài trở lại để đón Hội-Thánh của Ngài về thiên đàng với Ngài, thì *trọn thời gian của năm Hân Hỷ này*, hết thảy những người được gọi là dân thánh, là nước tế lễ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, phải được coi là *năm thánh cho Đức Giê-Hô-va* và trong thời gian của năm Hân Hỷ này, mọi người tin Chúa sẽ phải luôn tôn cao **sự tự do - liberty**^{H1865}, đó là chữ **לְחֵרֶת** - **derowr**, số 1865 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự được giải phóng, được giải thoát, sự làm cho được trong sạch, sự làm cho được thanh thoát, được thánh sạch; Nghĩa là được giải cứu ra khỏi quyền lực của tội lỗi, được trả hết nợ;*

Sự tôn cao sự tự do là sự tôn cao luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, tức là cả Luật pháp được chép thành văn tự và Luật pháp của Thánh Linh sự sống, vì Luật pháp của Thánh Linh sự sống có quyền phép giải phóng linh hồn người tin Chúa ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Trong Lê-vi ký 25 câu 10 có chép: **Ấy sẽ là năm hân hỷ cho các người; ai nấy đều được nhận lại cơ nghiệp mình, và ai nấy đều trở về gia quyến mình.**

Tại điểm này chúng ta cần để ý đến ngôn ngữ mà Đức Giê-Hô-va đã dùng để chép về loài người, tức là *người nam, giống đực* chứ không nói về *giống cái, hay là người nữ*, vì hết thảy linh hồn loài người đều được gọi là *giống đực, người nam*, dù thân thể xác thịt của người ta là người nam hay là người nữ.

Chữ **cơ nghiệp mình** - **his possession**^{H272} chép trong câu 10 trên, đó là chữ **אֲחֻזָּתוֹ** - **'achuzzah**, số 272 của

tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tài sản, vật sở hữu, quyền sở hữu, của cải, sự thừa kế*;

Chúng ta biết rằng, Lời Đức Chúa Trời luôn nói về sự sống của linh hồn mình, trong đó có thân thể xác thịt được Đức Chúa Trời tạo nên bằng bụi đất, được gọi là nhà tạm của linh hồn loài người ở trên đất này.

Cơ nghiệp thật mà linh hồn loài người phải được nhận lại đó là gì?

Trước hết là những sự mà linh hồn loài người chúng ta đã được Đức Chúa Trời ban cho từ lúc ban đầu, nhưng đã vì tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, mà những sự đó bị mất, nhưng Đức Chúa Trời sẽ ban những sự đó lại cho những người nào xứng đáng (cho được chuộc lại).

Châm ngôn 8:4-21: Hỡi loài người, Ta kêu gọi các người, và tiếng Ta hưởng về con cái loài người! Hỡi kẻ ngu muội, hãy hiểu sự khôn khéo; Hỡi kẻ đại dột, lòng người khá nên thông sáng. Hãy nghe, vì Ta sẽ nói điều tốt lành, Ta hở môi ra mà dạy điều ngay thẳng. Vì miệng Ta sẽ nói lẽ thật; Còn môi Ta ghét sự gian ác. Các Lời của miệng Ta đều xứng hiệp sự công bình. Trong nó chẳng có điều chi cong vạy hoặc gian tà. Thấy đều rõ ràng cho người nào hiểu biết, và ngay thẳng cho người nào tìm được sự tri thức. Khá nhận sự khuyên dạy của Ta, chớ lãnh tiền bạc, thà lãnh sự tri thức hơn là vàng chọn lựa; Vì sự khôn ngoan có giá hơn châu ngọc, và các vật mình ưa thích hơn hết chẳng sánh bằng nó đặng. Ta, là sự khôn ngoan, đồng ở với sự thông minh, và tìm được sự hiểu biết, và sự sáng tạo. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va, ấy là ghét điều ác; Ta ghét sự kiêu ngạo, xác xược, con đường ác, và miệng gian tà. Mưu luận và sự thông thạo đều thuộc về Ta; Ta là sự thông sáng; năng lực vốn thuộc về Ta. Nhờ Ta, các vua cai trị, và những quan trưởng định sự công bình. Nhờ Ta, các quan trưởng, người tước vị, và các quan xét thế gian đều quản hạt. Ta yêu mến những người yêu mến Ta, phàm ai sớm tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái của Ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặng làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy dẫy các kho tàng của họ.

Chữ **được hưởng - to inherit**^{H5157} chép trong câu 21 trên, đó là chữ **נָחַל**-nachal, số 5157 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *được quyền sở hữu, được sở hữu, được thừa kế gia tài, tài sản*;

Chữ **của cải thật - substance**^{H3426} chép trong câu 21 trên, đó là chữ **יֵשֶׁת** - yesh, số 3426 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thực chất căn bản, vật chất thật không hề hư nát*;

Kho tàng của người tin Chúa đó chính là linh hồn của người đó và của cải thật đó là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Linh hồn loài người (linh tánh) vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, có chức năng dò biết hết thảy mọi sự ẩn bí nơi lòng mình, tức là nơi tâm trí mình. Thế nhưng khi ngọn đèn đó bị tắt, thì con mắt của linh hồn người ấy sẽ như mù, không nhận biết con đường dành cho linh hồn mình phải đi, công việc mình phải làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời và Lời Chúa gọi sự đó là linh hồn người ấy đang ngồi trong bóng của sự chết.

Châm ngôn 20:27: Linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, dò thấu các nơi ẩn bí của lòng.

Sự sáng thật được thấp sáng ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn loài người đó được Lời Chúa chép là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và sự vinh hiển đó chính là sự sáng thật có ở trong Lời của Đức Chúa Trời, nhưng người ta không thể sử dụng bất kỳ khả năng nào để nhận được sự vinh hiển cho linh hồn mình, cho đến khi linh hồn người đó được chuộc lại cho Giê-hô-Va Đức Chúa Trời.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã có một kế hoạch để chuộc loài người lại cho Ngài, đó là Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người một con đường, để dẫn loài người trở lại với Ngài và con đường đó chính là Đức Chúa Jêsus Christ - Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời.

Ê-sai 9:1-6: Dân đi trong nơi tối tăm đã thấy sự sáng lớn; và sự sáng đã chiếu trên những kẻ ở xứ thuộc về bóng của sự chết. Chúa đã làm cho dân này thêm nhiều; và thêm sự vui cho họ. Mọi người đều vui mừng trước mặt Chúa, như vui mừng trong ngày mùa gặt, như người ta reo vui trong lúc chia của cướp. Vì Chúa đã bẻ cái ách họ mang, cái roi đánh trên vai họ, cái gậy của kẻ hà hiếp, như trong ngày của Ma-đi-an. Cả giày dép của kẻ đánh giặc trong khi giao chiến, cùng cả áo xống vấy máu, đều dùng để đốt và làm đồ chum lửa. Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đời đời, là Chúa Bình an. Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi

không thổi, ở trên ngai Đa-vít và trên nước Ngài, đặt làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy!

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để làm chứng cho Lễ thật và chính Ngài đã tỏ cho những người nào đã tin đến Danh Ngài biết Ngài chính là con đường mà Đức Giê-hô-va đã phán qua tiên tri Ê-sai.

Giăng 14:6: Vậy Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta là đường đi, lễ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha.

Thông qua Đức Chúa Jêsus Christ mà những người sẽ tin đến Danh Ngài và trở nên môn đồ Ngài và những người đó được Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho được nhận lại cơ nghiệp mình, đó là những người đó được nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Chính Đức Thánh Linh là **cơ nghiệp đời đời** của những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ.

Khi A-đam còn ở trong sự thánh khiết của Đức Chúa Trời thì Thần của Đức Giê-hô-va ở cùng người, nhưng khi A-đam nghe theo lời của vợ mình, là Ê-va, mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, thì Thần của Đức Giê-hô-va rời khỏi người, bởi vì tội lỗi của A-đam đã làm ô-ước thân thể mình và kể từ đó, sự chết đã vào trong loài người hết thảy, nên hết thảy loài người đều phải ngồi ở trong bóng của sự chết, cho đến khi Đức Giê-hô-va quyết định sẽ đổ Thần của Ngài trên những người nào nhận được giá cứu chuộc của Ngài thông qua Con một của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus Christ, Thầy tế lễ đời đời của Đức Chúa Trời.

Ê-sai 44:1-3: Bây giờ, hỡi Gia-cốp, tôi tớ Ta, hỡi Y-sơ-ra-ên mà Ta đã chọn, hãy nghe! Đức Giê-hô-va, là Đấng đã làm nên người, đã gây nên người từ trong lòng mẹ, và sẽ giúp đỡ người, phán như vậy: Hỡi Gia-cốp, tôi tớ Ta, và Giê-su-run mà Ta đã chọn, đừng sợ chi; vì Ta sẽ rót nước trên kẻ khát, cho suối chảy nơi đất khô. Ta sẽ đổ Thần Ta trên dòng dõi người, và phước lành Ta trên những kẻ ra từ người.

Giô-ên 2:23-32: Hỡi con cái Si-ôn, các người hãy nức lòng vui vẻ và mừng rỡ trong Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người! Vì Ngài ban mưa phải thời cho các người về mùa đầu, và xuống mưa dồi dào về mùa đầu và mùa cuối cho các người nơi tháng đầu tiên. Những sân sẽ đầy lúa mì, những thùng tràn rượu mới và dầu. Ta sẽ đền bù cho các người về mấy năm đã bị cắn phá bởi cào cào, sâu lột vỏ, sâu keo, và châu chấu, là đạo binh lớn mà Ta đã sai đến giữa các người. Các người sẽ đủ ăn và được no nê. Các người sẽ ngợi khen Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, là Đấng đã xử với các người cách lạ lùng. Rồi dân của Ta sẽ không hề bị xấu hổ nữa. Các người sẽ biết rằng Ta ở giữa Y-sơ-ra-ên, biết rằng Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, và chẳng có ai khác; dân của Ta sẽ không hề bị xấu hổ nữa. Sau đó, Ta sẽ đổ Thần Ta trên cả loài xác thịt; con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri; những người già cả các người sẽ thấy chiêm bao, những kẻ trai trẻ các người sẽ xem sự hiện thấy. Trong những ngày đó, dầu những đầy tớ trai và đầy tớ gái, Ta cũng đổ Thần Ta lên. Ta sẽ tỏ những sự lạ ra trong các tầng trời và trên đất: tức là máu lửa, và những trụ khói. Mặt trời sẽ đổi ra tối tăm, mặt trăng ra máu, trước khi ngày lớn và kinh khiếp của Đức Giê-hô-va chưa đến. Bây giờ ai cầu khẩn Danh Đức Giê-hô-va thì sẽ được cứu; vì theo Lời Đức Giê-hô-va, thì ở trên núi Si-ôn và trong Giê-ru-sa-lem, sẽ có những người trốn khỏi, và trong những người còn sống sót, sẽ có kẻ mà Đức Giê-hô-va kêu gọi.

Lời hứa của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đối với những người nào sẽ tin đến Danh Ngài qua chức vụ của Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, (vì Danh Jêsus trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, có nghĩa là **“Giê-hô-va là Đấng cứu chuộc”**) sẽ nhận được lại cơ nghiệp đời đời cho sự sống của linh hồn mình. Nếu người nào không nhận được lại cơ nghiệp đời đời cho mình, thì người đó không thể nào hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, vì khi Thần của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngự trên người nào, thì chính Ngài sẽ ghi tạc Luật pháp của Ngài vào trong lòng, trong trí của người đó và những người đó sẽ nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh, là Thần của Đức Giê-hô-va vạn quân mà được biết các Lời của Đức Chúa Trời, như Kinh Thánh đã chép:

Châm ngôn 1:23: Nhân vì Ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, Ta sẽ đổ Thần Linh Ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những Lời của Ta.

Hê-bơ-rơ 10:1-18: Vả, luật pháp chỉ là bóng của sự tốt lành ngày sau, không có hình thật của các vật, nên không bao giờ cất tế lễ mỗi năm hằng dâng như vậy, mà khiến kẻ đến gần Đức Chúa Trời trở nên trọn lành được. Nếu được, thì những kẻ thờ phượng đã một lần được sạch rồi, lương tâm họ không còn biết tội nữa, nhân đó, há chẳng thôi dâng tế lễ hay sao? Trái lại, những tế lễ đó chẳng qua là mỗi năm nhắc cho nhớ lại tội lỗi. Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cất tội lỗi đi được. Bởi vậy cho nên,

Đấng Christ khi vào thế gian, phán rằng: Chúa chẳng muốn hy sinh, cũng chẳng muốn lễ vật, Nhưng Chúa đã sắm sửa một thân thể cho tôi. Chúa chẳng nhậm của lễ thiêu, cũng chẳng nhậm của lễ chuộc tội. Tôi bèn nói: Hỡi Đức Chúa Trời, này tôi đến-Trong sách có chép về tôi-Tôi đến để làm theo ý muốn Chúa. Trước đã nói: Chúa chẳng muốn, chẳng nhậm những hy sinh, lễ vật, của lễ thiêu, của lễ chuộc tội, đó là theo luật pháp dạy; sau lại nói: Đây này, tôi đến để làm theo ý muốn Chúa. Vậy thì, Chúa đã bỏ điều trước, đặt lập điều sau. Ấy là theo ý muốn đó mà chúng ta được nên thánh nhờ sự dâng thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ một lần đủ cả. Phàm thầy tế lễ mỗi ngày đứng hầu việc và năng dâng của lễ đồng một thức, là của lễ không bao giờ cất tội lỗi được, còn như Đấng này, đã vì tội lỗi dâng chỉ một của lễ, rồi ngồi đời đời bên hữu Đức Chúa Trời, từ rày về sau đang đợi những kẻ thù nghịch Ngài bị để làm bệ dưới chân Ngài vậy. Vì nhờ dâng chỉ một của tế lễ, Ngài làm cho những kẻ nên thánh được trọn vẹn đời đời. Đức Thánh Linh cũng làm chứng cho chúng ta như vậy; vì đã phán rằng: Chúa phán: Đây là giao ước Ta lập với chúng nó Sau những ngày đó, Ta sẽ để luật pháp của Ta vào lòng chúng nó và ghi tạc nơi trí khôn, Lại phán: Ta sẽ chẳng còn nhớ đến tội lỗi gian ác của chúng nó nữa. Bởi lẽ có sự tha thứ thì không cần dâng của lễ vì tội lỗi nữa.

Đức Thánh Linh là Thần Lẽ thật và chính Ngài là cơ nghiệp đời đời của những người nào nhận được sự cứu chuộc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thông qua chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, Con một Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 1:7-14: Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen. Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe đạo chân thật, là đạo Tin Lành về sự cứu chuộc anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa, Đấng ấy là của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp cho loài người, ấy là Đức Chúa Trời đã ban cho loài người con đường dẫn linh hồn loài người trở lại với Đức Chúa Trời, nhưng không phải hết thảy những người đã được thấy, được nghe về Luật pháp của Đức Chúa Trời thì sẽ trở lại với Đức Chúa Trời, vì loài người xác thịt không nhận biết Đức Chúa Trời, nhưng linh hồn của loài người, vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-va, thì có thể nghe được tiếng của Đức Chúa Trời, nếu ngọn đèn của Đức Giê-Hô-va nơi linh hồn người đó không tàn lụi.

Chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời từ trên trời cao nhìn xuống xem trong con cái loài người, có linh hồn nào kiếm Đức Chúa Trời chẳng, nhưng Đức Chúa Trời đã không tìm được một ai, đó là vì nếu trên trái đất này không có người nào nói về Đức Chúa Trời, thì người ta sẽ không nhớ đến Đức Chúa Trời, vì thế cho nên chính Đức Chúa Trời đã tìm kiếm những người Ngài biết và chính Đức Chúa Trời tỏ cho người đó nghe tiếng Ngài.

Cũng một lẽ đó, Đức Giê-Hô-va đã ban cho Môi-se luật về năm Hân Hỷ và kể từ khi luật về năm Hân Hỷ đã được ban cho, thì Đức Giê-Hô-va bắt đầu tìm kiếm xem trong loài người, ai sẽ là người tính các năm để trông đợi sự Hân Hỷ cho cuộc đời mình, dầu vậy, người ta cũng không trở lại với ngôn ngữ nguyên thủy của Đức Giê-Hô-va để nhận biết những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sửa soạn sẵn cho họ.

Chúng ta tiếp đến với phần cuối của câu 10, đó là: **Ấy sẽ là năm hân hỷ cho các người; ai nấy đều được nhận lại cơ nghiệp mình, và ai nấy đều trở về gia quyến mình.**

Chữ **gia quyến mình** - his family^{H4940} chép trong câu 10 trên, đó là chữ מִשְׁפָּחָהּ - mishpachah, số 4940 ra từ chữ שָׁפַח - shaphah, số 8192 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **gia đình của người ấy, gia quyến của người ấy, dân tộc của người ấy;**

Áp dụng theo Lẽ thật thì loài người là con trai của Đức Chúa Trời và như vậy, gia đình của linh hồn loài người chính là Đức Chúa Trời, Ngài là Cha của loài người.

Chúng ta tiếp tới câu 11: **Năm thứ năm mươi này là một năm hân hỷ cho các người, không nên gieo, không nên gặt vật chi đất tự sanh sản, và cũng chẳng nên hái nho không có hốt sửa, vì là một năm hân hỷ, sẽ làm thánh cho các người; phải ăn những hoa màu sanh ra từ đồng ruộng.**

Kể từ khi chúng ta tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Cứu Chúa của sự sống mình, thì kể từ đó cho tới khi chúng ta được đón về Thiên đàng, khoảng thời gian này được gọi là năm hân hỷ cho linh hồn của chúng ta và theo Luật pháp của Đức Giê-hô-va thì trong thời gian này, linh hồn của người tin Chúa phải biết cầm giữ môi miệng mình, vì các lời mà chúng ta sẽ nói ra đó, giống như người ta gieo hạt giống vậy, nó sẽ nảy mầm và sanh ra các bông trái tùy theo loại hạt giống và người ta sẽ phải gặt hái những gì mình đã gieo.

Chữ **đất** được chép trong câu 11 này, là nói về cái lòng bằng thịt của người ta, vốn từ bụi đất mà ra, nên linh hồn người ta phải quản trị xác thịt mình, như Đức Giê-hô-va đã cảnh cáo Ca-in, vì Ngài đã thấy sự cay đắng và lòng đầy hận thù đang cầm buộc người, chỉ vì của lễ của người dâng lên cho Đức Giê-hô-va mà không được Ngài nhậm, trong khi đó Đức Giê-hô-va lại nhậm của lễ của A-bên, em mình. Ca-in đã không suy xét để nhận biết điều gì khiến cho của lễ của A-bên được Đức Giê-hô-va nhậm, còn của lễ của mình thì không được Đức Giê-hô-va nhậm?

Sáng thế ký 4:3-7: **Vả, cách ít lâu, Ca-in dùng thổ sản làm của lễ dâng cho Đức Giê-hô-va. A-bên cũng dâng chiên đầu lòng trong bầy mình cùng mỡ nó. Đức Giê-hô-va đoái xem A-bên và nhận lễ vật của người; nhưng chẳng đoái đến Ca-in và cũng chẳng nhận lễ vật của người; cho nên Ca-in giận lắm mà gằm nét mặt. Đức Giê-hô-va phán hỏi Ca-in rằng: Cớ sao người giận, và cớ sao nét mặt người gằm xuống? Nếu người làm lành, há chẳng ngược mặt lên sao? Còn như chẳng làm lành, thì tội lỗi rình đợi trước cửa, thêm người lắm; nhưng người phải quản trị nó.**

Tại nơi đồng vắng Si-nai, Đức Giê-hô-va đã phán Môi-se rằng: **“Hãy nói với dân chúng: Đức Giê-hô-va nói rằng: Ta chỉ sự hằng sống Ta mà thể, Ta sẽ đãi các người tùy theo Lời Ta đã nghe các người nói; những thầy các người sẽ ngã nằm trong đồng vắng này. Các người mà người ta đã tu bộ, hết thủy bao nhiêu cũng vậy, từ hai mươi tuổi sắp lên, là những kẻ đã làm bầm cùng Ta, thì chẳng hề được vào xứ mà Ta đã thể cho các người ở, ngoại trừ Ca-lép, con trai của Giê-phu-nê, và Giô-suê, con trai của Nun.”** (Dân số ký 14:28-30)

Châm ngôn 18:20-21: **Bụng người sẽ được no nê bông trái của miệng mình; Huê lợi môi miệng mình sẽ làm cho người no đủ. Sống chết ở nơi quyền của lưỡi; Kể ái mộ nó sẽ ăn bông trái của nó.**

Đức Chúa Jê-sus Christ đã cảnh cáo người ta về việc phải cẩn thận canh giữ môi miệng mình:

Ma-thi-ơ 12:31-37: **Ấy vậy, Ta phán cùng các người, các tội lỗi và lời phạm thượng của người ta đều sẽ được tha; song lời phạm thượng đến Đức Thánh Linh thì sẽ chẳng được tha đâu. Nếu ai nói phạm đến Con người, thì sẽ được tha; song nếu ai nói phạm đến Đức Thánh Linh, thì dầu đời này hay đời sau cũng sẽ chẳng được tha. Hoặc cho là cây tốt thì trái cũng tốt, hoặc cho là cây xấu thì trái cũng xấu; vì xem trái thì biết cây. Hỡi dòng dõi rắn lục; bay vốn là loài xấu, làm sao nói được sự tốt? Bởi vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra. Người lành do nơi đã chứa điều thiện mà phát ra điều thiện; nhưng kẻ dữ do nơi đã chứa điều ác mà phát ra điều ác. Vả, Ta bảo các người, đến ngày phán xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình đã nói; vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng là công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt.**

Trong Lê-vi ký đoạn 25 câu 11 đã chép rõ rằng, trong năm Hân Hỷ này, người ta **không nên gieo, không nên gặt vật chi đất tự sanh sản**, nghĩa là người ta *không được phép chấp nhận bất cứ lời nói nào bởi loài người xác thịt nói ra, công bố ra những sự mà người ta tự nghĩ ra, tự cho là phải; Vì linh hồn chúng ta đã được chuộc lại cho Đức Chúa Jê-sus Christ, nên môi miệng của chúng ta chỉ được phép công bố những Lời do Đức Chúa Jê-sus Christ ban cho và được Đức Thánh Linh dắt dẫn, vì Đức Chúa Jê-sus Christ đã biết trước về việc ma quỷ sẽ gieo cỏ lùng vào trong ruộng Ngài và những thứ cây mọc hoang trong đồng ruộng đó không phải bởi Đức Chúa Trời ban cho, thì chúng phải nhổ đi, chứ người ta không được ăn nó, không được nói đến, và những sự đó là sự giả dối.*

Chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép gì về Lẽ thật này:

Ma-thi-ơ 13:24-30: **Đức Chúa Jê-sus phán ví dụ khác cùng chúng rằng: Nước thiên đàng giống như người kia gieo giống tốt trong ruộng mình. Nhưng đang khi người ta ngủ, thì kẻ thù chủ ruộng liền đến,**

gieo cỏ lùng vào trong lúa mì, rồi đi. Đến khi lúa mì lớn lên, và trở bông, thì cỏ lùng cũng lòi ra. Các đầy tớ của chủ nhà bèn đến thưa rằng: Thưa chủ, chủ không gieo giống tốt trong ruộng chủ sao? Vậy thì cỏ lùng bởi đâu mà ra? Chủ đáp rằng: Ấy là một kẻ thù đã làm điều đó. Các đầy tớ thưa rằng: Vậy chủ có muốn chúng tôi đi nhổ cỏ đó chăng? Chủ rằng: Chẳng nên, e khi nhổ cỏ lùng, hoặc các người nhổ lộn lúa mì đi chăng. Hãy để cho cả hai thứ cùng lớn lên cho đến mùa gặt; đến mùa gặt, Ta sẽ dặn con gặt rằng: trước hết hãy nhổ cỏ lùng, bó lại từng bó mà đốt đi; song hãy thâu trữ lúa mì vào kho của Ta.

Đức Chúa Jêsus Christ đã cảnh báo trước cho các môn đồ của Ngài hãy giữ mình về men của người Pha-ri-si, là sự giả hình, cùng những lời truyền khẩu bởi môi miệng của người ta nói ra.

Ma-thi-ơ 15:1-13: Bấy giờ, có mấy người Pha-ri-si và mấy thầy thông giáo từ thành Giê-ru-sa-lem đến gần Đức Chúa Jêsus, mà thưa rằng: Sao môn đồ thầy phạm lời truyền khẩu của người xưa? Vì họ không rửa tay trước khi ăn. Ngài đáp rằng: Còn các người sao cũng vì cơ lời truyền khẩu mình mà phạm điều răn của Đức Chúa Trời? Vì Đức Chúa Trời đã truyền điều răn này: Phải hiếu kính cha mẹ người; lại, điều này: Ai mắng nhiếc cha mẹ thì phải chết. Nhưng các người lại nói rằng: Ai nói cùng cha mẹ rằng: Những điều mà tôi có thể giúp cha mẹ, đã dâng cho Đức Chúa Trời rồi, thì người ấy không cần phải hiếu kính cha mẹ. Như vậy, các người đã vì lời truyền khẩu mình mà bỏ Lời Đức Chúa Trời. Hỡi kẻ giả hình! Ê-sai đã nói tiên tri về các người phải lắm, mà rằng: Dân này lấy môi miếng thờ kính Ta; Nhưng lòng chúng nó xa Ta lắm. Sự chúng nó thờ lạy Ta là vô ích, vì chúng nó dạy theo những điều răn mà chỉ bởi người ta đặt ra. Đoạn, Ngài gọi đoàn dân đến, mà phán rằng: Hãy nghe, và hiểu. Chẳng phải điều chi vào miệng làm đơ dáy người; nhưng điều chi ở miệng ra, ấy mới là điều làm đơ dáy người vậy! Môn đồ bèn lại gần, mà thưa rằng: Thầy có hay rằng người Pha-ri-si nghe Lời thầy nói mà phiền giận chăng? Ngài đáp rằng: Cây nào mà Cha Ta trên trời không trồng, thì phải nhổ đi.

Trong Lê-vi ký đoạn 25 câu 11 có chép: Năm thứ năm mươi này là một năm hân hỷ cho các người, không nên gieo, không nên gặt vật chi đất tự sanh sản, và cũng chẳng nên hái nho không có hốt sữa, vì là một năm hân hỷ, sẽ làm thánh cho các người; phải ăn những hoa màu sanh ra từ đồng ruộng.

Trong ngôn ngữ của Kinh Thánh mà Đức Chúa Jêsus đã phán dạy, thì lúa mì và các loại cây trồng trên đất ruộng theo các mùa để làm đồ ăn cho thân thể xác thịt của loài người, đó là bóng về Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh, còn **cây nho thật** mà Đức Chúa Jêsus đã phán đó là bóng về Lễ thật, là những sự mầu nhiệm được giấu khỏi loài người xác thịt, và chỉ được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh mà thôi.

Phần cuối của câu 11 trên, Lời Chúa có chép là: **và cũng chẳng nên hái nho không có hốt sữa, vì là một năm hân hỷ, sẽ làm thánh cho các người;**

Bản King James version chép: **nor^{H3808} gather^{H1219} the grapes in it of thy vine^{H5139} undressed^{H5139}.**

Chữ **không có hốt sữa - undressed^{H5139}** chép trong câu 11 trên, đó là chữ **נָזִיר** - **naziyr**, số 5139 ra từ chữ **נָזַר** **nazar**, số 5144 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **không được trồng tủa, không được vun xới, không được chăm sóc, chưa được chế biến, chưa được xử lý, chưa được chọn lựa, bị rời khỏi chùm, bị rơi rụng khỏi nhánh, không được dâng hiến, không được thánh hoá, không được biệt ra thánh;**

Khi nói đến trái nho là nói đến sản phẩm của cây nho, bao gồm nướp ép từ trái nho được dùng làm rượu nho, còn trái nho sau khi ép lấy nước thì được dùng làm bánh nho khô, là đồ uống và đồ ăn cho loài người.

Chúng ta hãy xem Kinh Thánh chép gì về các sản phẩm do Đức Chúa Trời tạo nên được sử dụng trong công việc chăm sóc sức lực của loài người cả thuộc thể và thuộc linh, cùng làm vật liệu xây dựng đền thờ của Đức Chúa Trời, là bóng về thân thể của loài người được gọi là đền thờ của Đức Chúa Trời :

Thi-Thiên 104:13-15: **Từ phòng cao mình, Ngài tưới các núi; Đất được đầy dẫy bông trái về công việc Ngài. Ngài làm cho cỏ đâm lên cho súc vật, cây cối để dùng cho loài người, và khiến thực vật sanh ra từ nơi đất. Rượu nho, là vật khiến hưng chí loài người, và dầu để dùng làm mặt mày sáng rỡ, cùng bánh để thêm sức cho lòng loài người.**

Đức Chúa Jêsus đã dùng hình ảnh cây nho thật để nói về chính Ngài, là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời để dạy các môn đồ của Ngài.

Giăng 15:1-11: **Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết**

quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tĩa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì Lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta ở trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thể nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thể nào, Ta cũng yêu thương các người thể ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương của Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va đã phán về việc Ngài cấm tuyển dân của Ngài, khi đang ở trong năm Hân Hỷ của Đức Chúa Trời ban cho mình, thì không được phép ăn những trái nho hoang, cũng không được ăn những trái nho bị rơi, bị rụng, là các trái không được chọn lựa, không được thánh hoá, mà những sự không được chọn đó là bóng về các lời tiên tri giả dối, cùng những lời gian dối của các giáo sư giả và các tiên tri giả, như Đức Giê-hô-va đã phán, cùng các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài.

Giê-rê-mi 27:1-22 > 28:1-17: **Lúc Sê-đê-kia, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, bắt đầu trị vì, có Lời của Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi như vậy: Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Người khá làm lấy xiềng và ách cho mình, rồi để trên cổ người. Đoạn, hãy gửi cho vua Ê-đôm, vua Mô-áp, vua của con cái Am-môn, vua Ty-rô, và vua Si-đôn, bởi tay các sứ thần đến thành Giê-ru-sa-lem châu Sê-đê-kia, vua Giu-đa. Khá dặn họ tâu cùng chủ mình rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người hãy tâu cùng chủ mình rằng: Chính Ta là Đấng đã làm nên đất, loài người và loài thú trên mặt đất, bởi quyền năng lớn và cánh tay giang ra của Ta, Ta ban đất ấy cho ai tùy ý Ta lấy làm phải. Bây giờ, Ta đã phó mọi đất này trong tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đầy tớ Ta; Ta cũng ban những thú vật ngoài đồng cho người đặng giúp việc người nữa. Mọi nước sẽ phải phục người, con người, cháu người, cho đến chừng nào phiến của nước nó cũng đến; bấy giờ nhiều nước và các vua lớn sẽ bắt nó phục. Nếu dân nào nước nào không hầu việc người, tức Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, và không tròng cổ mình vào ách của vua Ba-by-lôn, thì Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ dùng gươm dao, dùi kềm, dịch lệ mà phạt dân ấy, cho đến chừng nào Ta đã diệt chúng nó đi bởi tay vua Nê-bu-cát-nết-sa. Ấy vậy, chớ nghe những tiên tri, thầy bói, kẻ bàn mông, thầy thiên văn, thầy phù phép của các người, chúng nó nói với các người rằng: Các người sẽ chẳng phục sự vua Ba-by-lôn đâu. Vì ấy là chúng nó nói tiên tri giả dối, đặng cho các người bị dời xa khỏi đất mình, hầu cho Ta đuổi các người ra, và các người bị diệt mất. Nhưng dân nào sẽ đặt cổ mình dưới ách vua Ba-by-lôn và phục sự vua ấy, thì, Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cho nó cứ ở trong xứ mình, đặng cày cấy và ở đó. Ta theo mọi Lời đó mà nói với Sê-đê-kia, vua Giu-đa, rằng: Hãy đặt cổ mình dưới ách của vua Ba-by-lôn, hãy phục sự người và dân người nữa, thì các người được sống. Cớ sao vua cùng dân mình liều chết bởi gươm dao, dùi kềm, dịch lệ, như Đức Giê-hô-va đã phán về nước nào chẳng phục sự vua Ba-by-lôn? Vậy, chớ nghe những lời của bọn tiên tri nói rằng: Các người sẽ chẳng phục sự vua Ba-by-lôn! Ấy là sự giả dối mà những kẻ đó nói tiên tri cho các người vậy. Đức Giê-hô-va phán: Ta chẳng hề sai chúng nó, nhưng chúng nó nói tiên tri giả dối nhân Danh Ta; hầu cho Ta đuổi các người, và các người bị diệt mất, nghĩa là các người với các tiên tri đã nói tiên tri cho các người. Ta cũng nói với các thầy tế lễ và cả dân sự, rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Chớ nghe những lời của bọn tiên tri các người, nói tiên tri với các người rằng: Nay, những khí mạnh của nhà Đức Giê-hô-va không bao lâu nữa sẽ từ nước Ba-by-lôn lại đem về! Ấy là chúng nó nói tiên tri giả dối với các người. Đừng nghe chúng nó. Hãy phục sự vua Ba-by-lôn, thì được sống. Sao để thành này biến nên hoang vu? Song ví bằng chúng nó thật là tiên tri và Lời Đức Giê-hô-va ở cùng chúng nó, thì nay hãy cầu thay nơi Đức Giê-hô-va vạn quân, để cho những khí mạnh sót lại trong nhà Đức Giê-hô-va, trong cung vua Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem, khỏi sang qua nước Ba-by-lôn. Vì Đức Giê-hô-va vạn**

quân phán như vậy về các cột, biển, các đế tảng, và những khí mạnh sót lại trong thành này, tức những đồ mà Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, chưa khuân đi, khi người bắt Giê-cô-nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, cùng các kẻ cả trong nước Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem, từ thành Giê-ru-sa-lem điếu về nước Ba-by-lôn làm phu tù; phải, Đức Giê-hô-va vạ quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy về các khí mạnh sót lại trong nhà Đức Giê-hô-va, trong cung vua Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem: Những đồ ấy sẽ bị đem qua Ba-by-lôn, và để lại ở đó cho đến ngày Ta thăm viếng chúng nó; bấy giờ Ta sẽ đem những đồ ấy trở về, lại để trong chỗ này, Đức Giê-hô-va phán vậy. Cũng năm ấy, lúc Sê-đê-kia, vua Giu-đa, bắt đầu trị vì, tháng năm về năm thứ tư, Ha-na-nia, con trai A-xua, tiên tri ở Ga-ba-ôn, nói với tôi trong nhà Đức Giê-hô-va, trước mặt các thầy tế lễ và cả dân sự rằng: Đức Giê-hô-va vạ quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Ta đã bẻ ách của vua Ba-by-lôn. Trong hai năm trọn, mọi khí mạnh của nhà Đức Giê-hô-va mà Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã cất đi khỏi chỗ này và dời qua Ba-by-lôn, thì Ta sẽ lại đem về trong nơi này. Đức Giê-hô-va phán: Ta lại sẽ đem Giê-cô-nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, và mọi người Giu-đa bị bắt làm phu tù qua Ba-by-lôn, cũng đều trở về trong nơi này nữa; vì Ta sẽ bẻ ách của vua Ba-by-lôn. Bấy giờ, tiên tri Giê-rê-mi đáp cùng tiên tri Ha-na-nia, trước mặt các thầy tế lễ và cả dân sự đang đứng trong nhà Đức Giê-hô-va. Tiên tri Giê-rê-mi nói rằng: A-men, nguyên xin Đức Giê-hô-va làm như vậy! Nguyên xin Đức Giê-hô-va làm những lời người đã nói tiên tri, đem những khí mạnh của nhà Đức Giê-hô-va và hết thầy những kẻ phu tù từ Ba-by-lôn trở về trong chốn này! Dầu vậy, hãy nghe lời tôi nói vào tai người và vào tai cả dân sự rằng: Các tiên tri ở trước tôi và trước người, từ xưa đã nói tiên tri về giặc giã, tai vạ, và ôn dịch cho nhiều xứ và các nước lớn. Nếu tiên tri nào báo sự bình yên, mà lời mình được ứng nghiệm, thì sẽ biết tiên tri đó là thật bởi Đức Giê-hô-va sai đến! Tiên tri Ha-na-nia bèn cất cái ách khỏi cổ tiên tri Giê-rê-mi, và bẻ đi. Đoạn, Ha-na-nia nói trước mặt cả dân sự rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trong hai năm trọn, ta cũng sẽ bẻ cái ách của Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, khỏi cổ mọi nước như vậy. Tiên tri Giê-rê-mi bèn đi. Sau khi tiên tri Ha-na-nia đã cất cái ách khỏi cổ Giê-rê-mi, thì có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng Giê-rê-mi như vậy: Người khá đi nói với Ha-na-nia rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người đã bẻ ách bằng sắt: song làm ách bằng sắt mà thế lại. Vì Đức Giê-hô-va vạ quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Ta đã để ách bằng sắt trên cổ mọi nước này, đặng chúng nó phải làm tôi Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn. Vả, chúng nó phải làm tôi người, và Ta đã ban các loài thú đồng cho người nữa. Đoạn, tiên tri Giê-rê-mi nói với tiên tri Ha-na-nia rằng: Hỡi Ha-na-nia, hãy nghe! Đức Giê-hô-va chưa hề sai người, nhưng người làm cho dân này trông cậy sự giả dối. Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nay, Ta sẽ ruồng người khỏi mặt đất, năm nay người sẽ chết vì đã nói ra sự bậy nghịch Đức Giê-hô-va. Cũng năm ấy, tháng bảy, thì tiên tri Ha-na-nia chết.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài về việc các giáo sư giả, cùng các tiên tri giả sẽ đến để lừa dối nhiều người và Đức Chúa Jêsus cũng tỏ cho những người thuộc về Ngài biết phải làm gì để bảo vệ sự sống của linh hồn mình khỏi các lời giả dối đến từ những kẻ làm tôi mọi cho ma quỷ.

Ma-thi-ơ 7:13-27: **Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoáng khoáng dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít. Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lột chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chụm đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhân Danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhân Danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhân Danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, Ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, Ta chẳng biết các người bao giờ, hãy lui ra khỏi Ta! Vậy, kẻ nào nghe và làm theo Lời Ta phán đây, thì giống như một người khôn ngoan cất nhà mình trên hòn đá. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động**

nhà ấy; song không sập, vì đã cất trên đá. Kẻ nào nghe Lời Ta phán đây, mà không làm theo, khác nào như người đại cát nhà mình trên đất cát. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy, thì bị sập, hư hại rất nhiều.

Ma-thi-ơ 24:1-36: Khi Đức Chúa Jê-sus ra khỏi đền thờ, đang đi, thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà thuộc về đền thờ. Ngài phán rằng: Các người có thấy mọi điều đó chẳng? Quả thật, Ta nói cùng các người, đây sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn khác mà không bị đổ xuống. Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế. Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người. Vì nhiều người sẽ mạo Danh Ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người. Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân này sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại. Bấy giờ, người ta sẽ nộp các người trong sự hoạn nạn và giết đi; các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì Danh Ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lắm kẻ. Lại vì cơ tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lặn. Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. Tin Lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến. Khi các người sẽ thấy sự gớm ghiếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói (ai đọc phải để ý), thì ai ở trong xứ Giu-đê hãy trốn lên núi; ai ở trên mái nhà, đừng xuống chuyên của cải trong nhà; và ai ở ngoài ruộng, đừng trở về lấy áo mình. Đang lúc đó, khốn khó thay cho đàn bà có mang, và đàn bà cho con bú! Hãy cầu nguyện cho các người khỏi trốn tránh nhằm lúc mùa đông hay là ngày Sa-bát; vì lúc ấy sẽ có hoạn nạn lớn, đến nỗi từ khi mới có trời đất cho đến bây giờ chưa từng có như vậy, mà sau này cũng không hề có nữa. Nếu những ngày ấy không giảm bớt, thì chẳng có một người nào được cứu; song vì cơ các người được chọn, thì những ngày ấy sẽ giảm bớt. Khi ấy, nếu có ai nói với các người rằng: Kia Đấng Christ ở đây hay là: Ở đó, thì đừng tin. Vì nhiều christ giả và tiên tri giả sẽ dấy lên, làm những dấu lớn, phép lạ, nếu có thể được thì họ cũng đến dỗ dành chính những người được chọn. Nay, Ta đã bảo trước cho các người. Vậy nếu người ta nói với các người rằng: Nay, Ngài ở trong đồng vắng, thì đừng đi đến; nay, Ngài ở trong nhà thì đừng tin. Vì như chớp phát ra từ phương đông, nháng đến phương tây, thì sự Con người đến sẽ cũng thế ấy. Nơi nào có xác chết, thì những chim ó sẽ nhóm tại đó. Sự tai nạn của những ngày đó vừa mới qua, thì mặt trời liền tối tăm, mặt trăng không sáng, các ngôi sao từ trên trời sa xuống, và thế lực của các tầng trời rúng động. Khi ấy, điềm Con người sẽ hiện ra ở trên trời, mọi dân tộc dưới đất sẽ đấm ngực, và thấy Con người lấy đại quyền đại vinh ngự trên mây trời mà xuống. Ngài sẽ sai thiên sứ mình dùng tiếng kèn rất lớn mà nhóm lại những kẻ đã được lựa chọn của Ngài ở khắp bốn phương, từ cuối phương trời này cho đến tận phương kia. Hãy nghe Lời ví dụ về cây vả, vừa lúc nhành non, lá mới đâm, thì các người biết mùa hạ gần tới. Cũng vậy, khi các người thấy mọi điều ấy, khá biết rằng Con người gần đến, Ngài đang ở trước cửa. Quả thật, Ta nói cùng các người, dòng dõi này chẳng qua trước khi điều kia chưa xảy đến. Trời đất sẽ qua, nhưng Lời Ta nói chẳng bao giờ qua đi. Về ngày và giờ đó, chẳng có ai biết chi cả, thiên sứ trên trời hay là Con cũng vậy, song chỉ một mình Cha biết mà thôi.

Chúng ta cần chú ý vào Lời Đức Giê-Hô-va đã phán về việc tuyển dân của Ngài **chẳng nên hái nho không có hốt sữa**, vì là một năm hân hỷ, sẽ làm thánh cho các người.

Như chúng ta đã biết Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự ấy là để làm chứng cho Lễ thật, là làm chứng về các Lời sẽ được Đức Thánh Linh, là Thánh Linh của Đấng Christ giải nghĩa cho những người được chọn của Ngài trong kỳ hoán cải, tức là trong Năm Hân Hỷ thật của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời. Vì trong Năm Hân Hỷ này, chỉ những người nào được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết mới được hưởng các tiêu chuẩn như Lời Chúa đã chép, đó là những người được cứu chuộc sẽ **nhận lại cơ nghiệp mình và ai nấy đều trở về gia quyến của mình**.

Trong câu 10 của Lê-vi ký đoạn 25, Lời Chúa đã chép là: **Các người phải làm cho năm thứ năm mươi nên thánh, và rao truyền sự tự do cho hết thảy dân trong xứ. Ấy sẽ là năm hân hỷ cho các người; ai nấy**

đều được nhận lại cơ nghiệp mình, và ai nấy đều trở về gia quyến mình.

Điều này có nghĩa là hết thảy những người đã thật sự nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, tức là linh hồn người đó được trở lại với gia đình của Đức Chúa Trời, được đồng với Đức Chúa Jêsu Christ cai trị trong Nước Đức Chúa Trời, thì linh hồn người đó phải nên thánh và mọi sự liên quan đến sự sống của linh hồn loài người đều phải thánh và như vậy, các Lời mà những người tin Chúa được nghe phải thuộc về Đức Thánh Linh vì linh hồn chúng ta không còn thuộc về chính mình nữa, nhưng thuộc về Đấng đã cứu chuộc mình.

Đức Chúa Jêsu đã cảnh cáo rằng: **“Không ai đã thắp đèn tại lấy thùng úp lại, hay là để dưới giường; nhưng để trên chân đèn, hầu cho ai vào nhà đều thấy sáng. Thật không có điều gì kín mà không phải lộ ra, không có điều gì giấu mà chẳng bị biết và tỏ ra. Vậy, hãy coi chừng về cách các người nghe; vì kẻ đã có, sẽ cho thêm; kẻ không có, sẽ cất lấy sự họ tưởng mình có.”** (Lu-ca 8:16-18)

Mọi thông tin mà chúng ta sẽ nghe, mọi sự chúng ta sẽ đối diện với, mọi điều chúng ta sẽ nhìn thấy, thì chúng ta phải nhớ đến mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsu đã phán, đó chúng ta phải là nhờ cậy Đức Thánh Linh dắt dẫn mà nhận biết những sự đó có thuộc về Nước Đức Chúa Trời hay không, có phải là Lễ thật hay không, bởi vì các giáo sư giả, các tiên tri giả đã tràn lan trên khắp đất này cho tới khi tận thế, và chúng ta chớ nương cậy nơi sự thông sáng của chính mình, như Lời Chúa đã cảnh báo.

Bài tiếp theo chúng ta sẽ tiếp tục suy gẫm để nhận biết ý nghĩa sâu nhiệm của Lời Chúa để thực hành theo Lễ thật về các Lời được chép về năm Hân Hỷ mà Đức Giê-Hô-va đã ban cho tuyển dân của Ngài.